

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΚΡΗΤΙΚΑΣ ΠΑΛΑΙΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΑΣ

Ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1942/44 (ἔξεδ. 1948) παράρτ. σελ. 13 κέξ. δημοσιεύονται ύπὸ τοῦ κ. Β. Δ. Θεοφανεῖ δοῦλου παλαιοχριστιανικαὶ τινὲς ἐπιγραφαὶ ἀποκείμεναι νῦν εἰς τὴν ἐν Καστελλίῳ Κισάμου Δημοσίᾳν Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν, προερχόμεναι δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς πολίχνης καὶ τῶν πλησιοχώρων μερῶν. Τὴν δημοσίευσιν συνοδεύουν φωτογραφικαὶ ἀπεικονίσεις, ἐκ τῶν δποίων εἶναι δυνατὸν εἰς τινὰς περιπτώσεις νὰ ἐπιτευχθοῦν ἐν μέρει βελτίονες ἀναγνώσεις, αἱ δποῖαι παρατίθενται κατωτέρω. Μερικαὶ ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν ἔχουν δημοσιευθῆ ἥδη, ὡς ὁ ἔκδότης σημειώνει, ύπὸ τῆς δίδος M. Guarducci, *Inscr. Creticae*, τ. II (1939), σ. 98 κέξ.

1. Σελ. 14 ἀρ. 2, εἰκ. 21 καὶ 22. Ὁ ἔκδότης μεταγράφει οὕτω :

*Ιησοῦν Χριστέ, μνήσθητι τῆς κοιμηθείσης] ώσίης δούλης σου
Ο[λ]υνπιάδος πιστῆς
δο[ύλ]ης εἰς τὸν ἄπαντα βίον.*

προσθέτων ὅτι «ἡ δευτέρα λέξις τοῦ δευτέρου στίχου, δυσανάγνωστος οὖσα, ὡς ἐκ τῆς διχοτομήσεώς της ἐκ τοῦ δήγματος, ἀναγνωστέα ἦταν (δ) σὶ η σ ḥ ἵλε]ως τῆς. Προτιμητέα μοὶ φαίνεται», συνεχίζει, «ἡ ἀνορθόγραφος πρώτη τῆς σολοίκου δευτέρας, ὡς συνεπεστέρα πρὸς τὸν συμπληρωτέον χῶρον καὶ πρὸς τὴν δλην σύνταξιν τοῦ κειμένου». Τὰ εἰς τὴν ἀρχὴν ὅμως τοῦ στίχου συμπληρούμενα γράμματα εἶναι πολλὰ ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὑπάρχοντα χῶρον. Τὸ πρᾶγμα οἰκονομεῖται, ἀν μεταγράψωμεν :

*Ιησ(οῦ) Χρ(ιστέ), μνήσθητι τῆς κοιμήσεως τῆς δούλης σου
Ο[λ]υνπιάδος κτλ.*

Πρβλ. π.χ. Kaufmann, *Handbuch der altchr. Epigr.* σελ. 145 : Θεὸς ὁ παντοκράτωρ - - - μνήσθητι τῆς κοιμήσεως καὶ ἀναπαύσεως τῆς δούλης σου Ζωτεήνης.

2. Σελ. 15 ἀρ. 3 καὶ σελ. 49, εἰκ. 23 :

[καταλι]

πῶν [τὸν μάταιον]
 βίον κ[αὶ] [ζητῶν]
 παρὰ Θ[εοῦ] παντοκρά]
 τορος ἔ[λεος]
 Μηνὶ δ; 77 (;) ἐ[τῶν]
 Ιν[δικιωνος;]

Συμφωνοτέρα πρὸς τὸν χῶρον καὶ τὸ ἀκολουθύμενον πρότυπον, τὴν ἐν τῇ αὐτῇ σελίδᾳ ὑπ' ἀριθ. 5 ἐπιγραφήν, θὰ ᾖ τοῦ ἔξης μεταγραφή :

[— — — καταλι]

πῶν [τὸν μάταιον]
 βίον κ[(αὶ) ζητῶν ἔλεος]
 παρὰ Θ[εοῦ παντοκρά] -
 τορος ἔ[κοιμήθη δὲ]
 μη(νὶ) Νοεμ[βροίω—]
 Ιν(δικτιωνος) —

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἔκδότου προτεινομένη μεταγραφὴ τῶν δύο τελευταίων στίχων δὲν ἴκανοποεῖ. Συνήθως μετὰ τὴν συντομογραφίαν μη(νὸς) ἢ μη(νὶ) ἀκολουθεῖ τὸ ὄνομα δλογράφως ἢ σχεδὸν δλογράφως. Βλ. π.χ. τὴν εἰς τὴν ἴδιαν σελίδα ὑπ' ἀρ. 5 ἐπιγραφὴν καὶ τὰς ἐν Corpus der griechisch-christlichen Inschriften von Hellas I, 1941, ὑπ' ἀρ. 19, 31, 32, 34, 36, 41, 43-45 κλπ. Θὰ ᾖ τοῦ κατὰ ταῦτα βεβαία ἢ ἀνωτέρῳ διδομένῃ ἀνάγνωσις Νοεμ[βροίω, ἀλλ' ἔξασθενίζουν αὐτὴν τὰ ὑπὲρ τὰ γράμματα Ν ὑπάρχοντα συντομογραφικὰ σημεῖα. Καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ γράμμα Ν ἔχει δριζοντίαν γραμμὴν ἐνοῦσαν τὴν λοξὴν κεφαίαν του πρὸς τὴν δευτέραν δρυθίαν ἀποτελεῖται δηλ. σύμπλεγμά τι. Ἡ πλουσία συλλογὴ τοῦ M. A v i - Y o n a h, Abbreviations in Greek Inscriptions (Ἴερουσαλὴμ 1940) δὲν μὲν ἔβοήθησε σχετικῶς.

3. Αὐτόθι ἀρ. 5 εἰκ. 25—Inscr. Cret II, VIII ἀρ. 8 (σελ. 100) μετὰ λαμπρᾶς φωτογραφίας. Ἐν στ. 5/ ἡ Guarducci ἀφησεν ὡς ἔχει εἰς τὸν λίθον τὴν λέξιν κατάλιπε, γραφεῖσαν κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν ἀμέσως προηγουμένην κατάκιτε, σύμφωνον δὲ πρὸς τὰς ἐν γένει γραμματικὰς γνώσεις τοῦ χαράκτου (πρβλ. στ. 7). Ὁρθῶς ἔξι ἄλλου δ Θεοφανείδης γράφει κ(αὶ) ἡσύχιος (στ. 2), κ(αὶ) (στ. 6), παρὰ σὲ (στ. 7) ἀντὶ τῶν παρὰ Guard.: ἀντιστοίχων κῆσύχιος, (καὶ), παρὰ σ(ον). Ἐν στ. 4 ἡ Guard. τονίζει ἵππιατρὸν (οὗτῳ καὶ παρὰ J. R o b e r t - L.

Robert, REG 53, 1940, σ. 221, 119) συμφώνως πρὸς τὸ δίδαγμα τοῦ 'Ηρωδιανοῦ π. καθολ. προσωδίας I 229, 11 Lentz.

4. Σελ. 16 ἀρ. 7 εἰκ. 26=Inscr. Cret. ἔ.ἀ. ἀρ. 12 (σελ. 101) μετὰ ἵχνογραφήματος. 'Ο Θεοφανείδης μεταγράφει :

κοσ] ὅς το.

. . . θαι ὑπὲρ ε . . .

ἡ δὲ Guarducci δίδει μόνον τὸν δεύτερον στίχον οὕτω :

— —] θαι ὑπὲρ ε.— —

'Υποθέτω ὅτι δυνάμεθα νὰ ἀναγνώσωμεν :

II/
JMO^Y · [
εὔχεσ] θαι ὑπὲρ ἔμ[οῦ

ἀναγνωρίζοντες εἰς τὸν τελευταῖον στίχον τὴν γνωστὴν φράσιν. Πρβλ. π.γ. Kaufmann, ἔ.ἀ. σελ. 71 (εὔξηται ὑπὲρ ἡμοῦ), 122 (εὔχον ὑπὲρ ἡμῶν).

5. Σελ. 17 ἀρ. 9, εἰκ. 27: «Δέκα τρία τεμάχια (μεγάλα, μικρὰ καὶ ἐλάχιστα) ἐνεπιγράφουν ἐπιτυμβίου πλακὸς - - -. Φέρει ἄνω καὶ κάτω τὸ σημεῖον τοῦ στραυροῦ * καὶ ἔχει τὴν ἔξης ἐπιγραφήν :

†
σῆμα τόδ(ε;) ις ορα(ν;)·
(σ;)οφρόνω(;)ς ὁ φίλ(ε)
Θε(o)ῦ δωρῆσ(αι)
ἔνδεκ . . .

°Εκ τῶν μικροτέρων τεμαχίων :

υνι
δ κο(ι;)ρης
Βαρ]νάβαν πεν.—
ωβεβανιησ
διερης ἐκ
φας † »

°Εκ τῆς παρατιθεμένης φωτογραφίας, εἰς τὴν δποίαν περιλαμβάνονται ἕξ μόνον πρὸς ἄλληλα ἀρμόζοντα τεμάχια, εἶναι δυνατὸν ν' ἀναγνωσθῇ τὸ πλεῖστον τοῦ κειμένου, τὸ δποῖον παρέχει τὸ ἔξης ἐπίγραμμα :

---

*) Συμβόλου γνωστοῦ ὡς crux monogrammatica. 'Η σχετικὴ βιβλιογραφία συνηγμένη παρέχεται νῦν ἐν Corpus der gr.-chr. Inschr σ. 12.

σῆμα τόδ' εἰσοράς πιν | τόφρονος, ὁ φίλε, κούρης |
 Θευδώρης, λυκάβαντι ἐν | ἐνδεκάτῳ βεβανίης |
 [. 4 - 5 .] ΔΙΕΡΗΣΕΚΑ | [. 6 - 7 . .] φας †

Τὴν ἴδιαν ἀρχὴν σῆμα <τόδ' εἰ>σορά<α>ς ἐπιτύμβιον, ὁ παροδεῖται εἶχε τὸ ἐκ Κυζίκου (;) ἐπίγραμμα CIG 3685 κατὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ Boeckh, τὴν δποίαν δὲν εἶχε δεχθῆ ὁ Καίβελ, Epigrammata Graeca ἀρ. 339, ἀλλ' ἡ δποία τῶρα ἐνισχύεται ἐκ τοῦ παρόντος ἐπιγράμματος. Τὸ γράμμα Ε εἰς τὰς λέξεις εἰσοράς καὶ φίλε ἔχει ἴδιαίτερον σχῆμα 6, ὅπερ εἶναι γνωστὸν καὶ ἀπὸ ἄλλας ἐπιγραφὰς τῶν ἴδιων χρόνων. Πρβλ. χρῆσιν διπλοῦ σχήματος τοῦ Ε καὶ εἰς τὴν ἐν σελ. 15 ὑπ' ἀρ. 5 (ἀνωτέρω ἀρ. 3) ἐπιγραφήν.—Πινυτόφρονος ἢ πινυτόφρονος. Μᾶλλον ὅμως αἱ κάτωθι διακρινόμεναι κεραῖαι ἀποτελοῦν μέρος τοῦ ὕστερον προστεθέντος Υ εἰς τὴν λέξιν κόρης, ὅπου ὁ χαράκτης ἔγραψε πρῶτον τὸν κοινὸν τύπον τῆς λέξεως, ἀκολούθως δὲ διώρθωσε κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ μέτρου. Τὸ ἐπίθετον πινυτόφρων εἰς γυναικα προσαπτόμενον, κατὰ γενικὴν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν τοῦ στίχου ἐν Ἀνθολ. Παλ. Γ' 8 (ἐκ Κυζίκου μετὰ τὰ μέσα τοῦ Β' π.Χ. αἰῶνος) καὶ παρὰ Kaibel ε.ἄ. ἀρ. 441, (Β' ἢ Γ' μ.Χ. αἱ., ἐκ Τραχωνίτιδος).

Εἰς τὸν ἐπόμενον στίχον δὲν γνωρίζω, ὅν πρέπη ν' ἀναγνωρίσωμεν τὸ ποιητικόν, πρὸς τὸ μέτρον καὶ εἰς ἐπιτύμβιον ἐπίγραμμα προσαρμοζόμενον ἐπίθετον διερῆς ἢ νὰ χωρίσωμεν δ' ἵερῆς ἐκα/

6. Ἐν σελ. 30 δημοσιεύεται ὡς ἔξῆς ἐπιγραφὴ χριστιανικὴ εὑρεθεῖσα ἐν Πολυρρηνίᾳ :

†
 νθν νου
 ν Μιχαὴ[λ]
 ι ιου τοῦ δ-
 ούλου σου

Εἰς τὴν εἰκ. 19 οὖδεν διακρίνεται. Μετ' ἐπιφυλάξεως προτείνω τὴν ἀνάγνωσιν :

†
 βο]ύθν YOY *
 N Μιχαη-
 λίου τοῦ δ-
 ούλου σου

The Institute for Advanced study
 Princeton, N. J.

Γ. Α. ΣΤΑΜΙΡΗΣ

*) ἦ: βο]ύθν<σ>ο[νξ | ν :